

тынъ мѣ Ибрахимъ покори Сиріјъ, биса съ
Махмудова-та войска, коа-то ищеше да вс-
пре побѣди-тѣ мѣ, на Хамсъ, на Коніјъ,
стигнѫ до Бурса и запаши Цариградъ (1833—
1249).

Махмудъ са обѣрнѫ тогази къмъ Россію,
којто нав-часъ проводи 25 хиледи дѣши по
Босфора. Това породи отъ една страна до-
говора на Хюнквар-скелеси (1833—1249),
којто затвърди въхода на Дарданелскътъ про-
ливъ за синчкы-тѣ европейскы силы; а отъ
друга страна направи да останютъ Египетъ,
Сиріјъ и йдана въ Мехмед-Плїеви рѣцѣ.

На 1839—1265 Султанъ Махмудъ покан-
и Мехмед-Плїя да плати реченикъ-тѣ данъ,
той са отказа, и Султанъ-тѣ го обеби измѣни-
никъ, настани на негово място Хафжъз-Плїя,
като го направи Сердари-Бекремъ (главна ко-
манда) и го проводи съ силна войска на
бръхъ Мехмедъ Плїя. Мехмедъ-Плїевъ-тѣ сынъ
Ибрахимъ побѣди Хафжъз-Плїя въ битка-та
на Невѣвъ и проводи на три страни войска
противъ Султанови-тѣ владѣнїя. Махмудъ
II не доживѣ да чуе това известие; той у-
мрѣ на 1-й Юлиј 1859 1255, на възрастъ